

Apaštališkasis pranciškus arkivyskupas Pio Laghi kalba konsekravimo maldas ir užmauna vyskupiškąjį žiedą naujam vyskupui ant dešinės rankos.

VYSKUPO PAULIAUS ANTANO BALTAKIO, OFM, KONSEKRACIJA

(atkelta iš 1 psl.)

drauge su Lietuvos gen. konsulu Anicetu Simučiu.

Toliau aiškino, kas yra vyskupas, kuris viską mato ir sergsti įstatymus, kokios jo pareigos.

Po pamokslų arkivyskupas Pio Laghi grįžo į savo kėdę ir atsisdėjęs ėmė klausinėti naująjį vyskupą. Klausimai lietuviški, jo klausymai pareigūs.

Atsigulė ant grindų

Po aplausinėjimo choras, kunigai ir vyskupai ėmė giedoti lotyniškai Visų Šventųjų litaniją, o naujasis vyskupas atsigulė ant katedros grindų, kaip guli kunigai per kunigystės šventimus. Taip, pasidėjęs abi rankas po galva, kniūpščias išgulėjo per visą litaniją.

Po litanijos naujasis vyskupas atsiklaupė prieš pranciškus, ir šis jam uždėjo rankas ant galvos. Tada iš savo vietų pakilo visi vyskupai, ėjo iš eilės ir visi uždėjo rankas ant naujojo vyskupo galvos.

Arkivyskupas Pio Laghi angliškai ėmė kalbėti konsekracijos

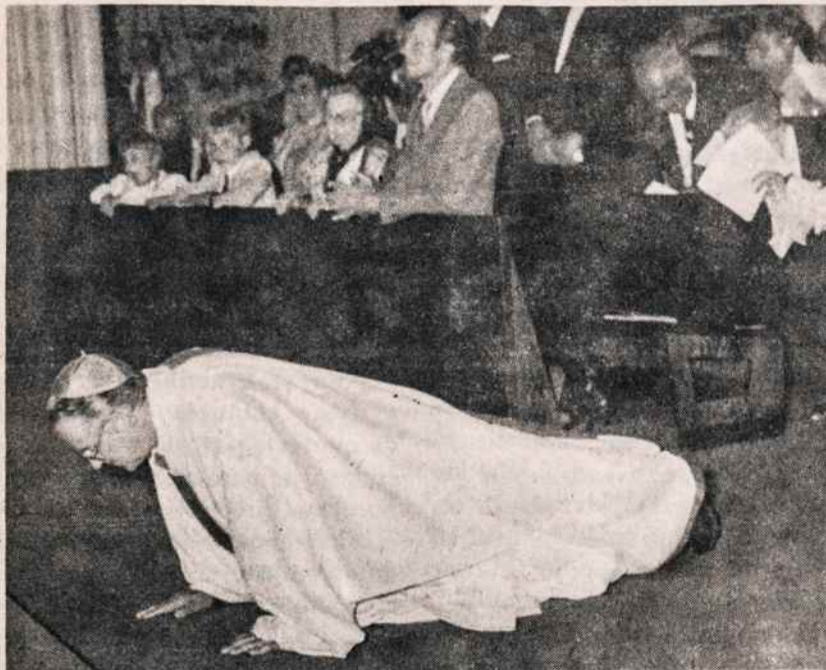
maldas. Atskaičius maldas, arkivyskupas Pio Laghi šventais aliejais patepė naujojo vyskupo galvą.

Po to du dijakonai, atskleidę didelę Evangelijų knygą, uždėjo naujam vyskupui ant galvos. Ją laikė pakėlę viršum galvos taip, kad atskleisti puslapai būtų viršum vyskupo galvos.

Arkivyskupas naujam vyskupui užmovė žiedą ant rankos piršto, ant galvos uždėjo raudoną kepuraitę — pijusę, uždėjo mitrą ir į ranką padavė vyskupišką lazdą.

Naujasis vyskupas atsistojo pilnoje vyskupo aprangoje. Tada pirmasis jį pasveikino pranciškus arkivyskupas Pio Laghi ir jį pabučiavo.

Visa katedra džiaugsmingai plojo. Naujasis vyskupas dabar ėjo pro vyskupų eiles ir su visais pasisveikino. Po to jis nuėjo katedros didžiuoju taku, laimindamas žmones, pasisveikindamas su vienu kitu. Katedros gale nuėjo į vieną pusę, į kitą. Atgal grįžo katedros dešine puse. Atsėdėjo prie altoriaus specialiai

Vaidas iš naujojo vyskupo Pauliaus Baltakio, OFM, konsekracijos. Giedant lotyniškai Visų Šventųjų litaniją, jis gulėjo ant žemės.

Po konsekracijos iškilmių

(atkelta iš 3 psl.)

ta. Reikia stebėti laiką ir atneštas problemas tuoj pat spręsti kaip dera geram ganytojui. Kai vyskupu išrinko Motiejų Valančių, rusų administracija tikėjosi kad šis mokslinio tipo žmogus, istorikas, užsidarys savo kabinetė ir nieko neveiks. Bet Valančius jautė laiko problemas ir į jas reagavo visu savo veiklumu — kūrė mokyklas, blaivino tautą, rašė lietuviškas knygas, organizavo stiprias lietuviškas parapijas, ugdė rezistenciją prieš rusus.

Taip ir mes linkime vyskupui išskaityti laiko problemas ir į jas reaguoti visu ganytojišku uolumu.

Bet vyskupas negali likti vienas. Reikia jam talkininkų. Tad visi padėkime savo malda, savo auka, savo bičiulyste ir giliu draugiškumu. Čia mūsų vyskupas, mūsų ganytojas! Į pagalbą jam!

Didžiosios iškilmes pasibaigė, belieka ateities darbai prieš visus — prieš vyskupą ir prieš mus. Sėkmės visiems ir Dievo palaimos!

įrengtame soste šalia pranciškus.

Tuo metu iškilmingai katedros choras giedojo šv. Pranciškaus taikos giesmę.

Atnešamos aukos

Labai įspūdingai ir iškilmingai buvo atneštos aukos, kurias priėmė celebruojantis arkivyskupas ir naujasis vyskupas. Didžiuoju taku ėjo viena pora po kitos ir nešė įvairias dovanas naujam vyskupui.

Lietuvos katalikų sveikinimą naujam vyskupui (iš Kronikos nr. 63) atnešė Aida Lukoševičiūtė iš Montrealio; išauštą Lietuvos himną — Lietuvos vyčių dovaną — Jonas Adomėnas iš New Yorko ir Nancy Miro iš Bridgeporto, Rūpintojėlį — Pasaulio Lietuvių dovaną — Aleksandras Vakselis iš New Yorko, stilizuotą ateitininkų ženklą — Ateitininkų Federacijos dovaną — Juozas Laučka iš Washingtono ir Jadvyga Damušienė iš Chicago, išauštą šv. Kazimiero paveikslą — vyskupo klasės draugų dovaną iš Lietuvos — Emilija ir Jurgis Karosai iš Bostono; Pasaulio Lietuvių Katalikų Žinyną ir Lietuvos Katalikų Kalendorių — seselė Paulė ir seselė Ignė iš Putnamo; sulaužytą kručifiką iš okupuotos Lietuvos — Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos dovaną — Marian Skabeikis iš New Yorko, vyskupo herbą — lietuvių skautų dovaną — Lana Lukoševičiūtė iš Montrealio; Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką — Seselė Joanella, Kazimieriečių viršininkė iš Chicago; vandenį — seselė Mary Ruth iš Brocktono, Nukryžiuotojo Jėzaus vienuolijos seselė; duoną ir vyną — sesuo Teresė iš Toronto ir Pilypas Skabeikis iš New Yorko, taurę ir pateną — sesuo Mary George, Sisters of Mercy provincijolė iš Portlando ir Marytė Šalinskienė iš New Yorko.

Visas aukas ir nešėjus apibūdino Gintė Damušytė.

Aukų nešimo metu solistai Vaclovas Verikaitis ir Algis Simanavičius drauge sugiedojo Prie kryžiaus skubėk — M. Karos.

Choras lotyniškai sugiedojo Sanctus ir Agnus Dei. Kanono maldas bendrai sukalbėjo visi vyskupai ir kunigai. Kitas maldas kalbėjo pasidalindami vysk. Baltakis, vysk. Brizgys, vysk. Deksnys ir arkivysk. Laghi.

Tėve mūsų sugiedojo visa bažnyčia ir trumpą giesmę prieš komuniją visa bažnyčia angliškai.

Komunija

Įspūdinga buvo ir komunija. Pirmą komuniją priėmė vyskupai, paskui vyskupai, kunigai ir diakonai dalijo žmonėms komuniją.

Per kunigų eiles paleido indą su komunija ir taurės su vynu. Kiekvienas pasiėmė komuniją ir atsigėrė vynu iš taurės.

Komunijos metu choras ir bažnyčia giedojo Jėzau pas mane ateiki.

Mišių gale naujasis vyskupas pradėjo palaiminti nuo sosto, o paskui laimindamas ėjo per bažnyčią. Palydėjo jį Portlando vyskupas. Visa bažnyčia plojo, o katedros choras giedojo angliškai.

Naujojo vyskupo žodis

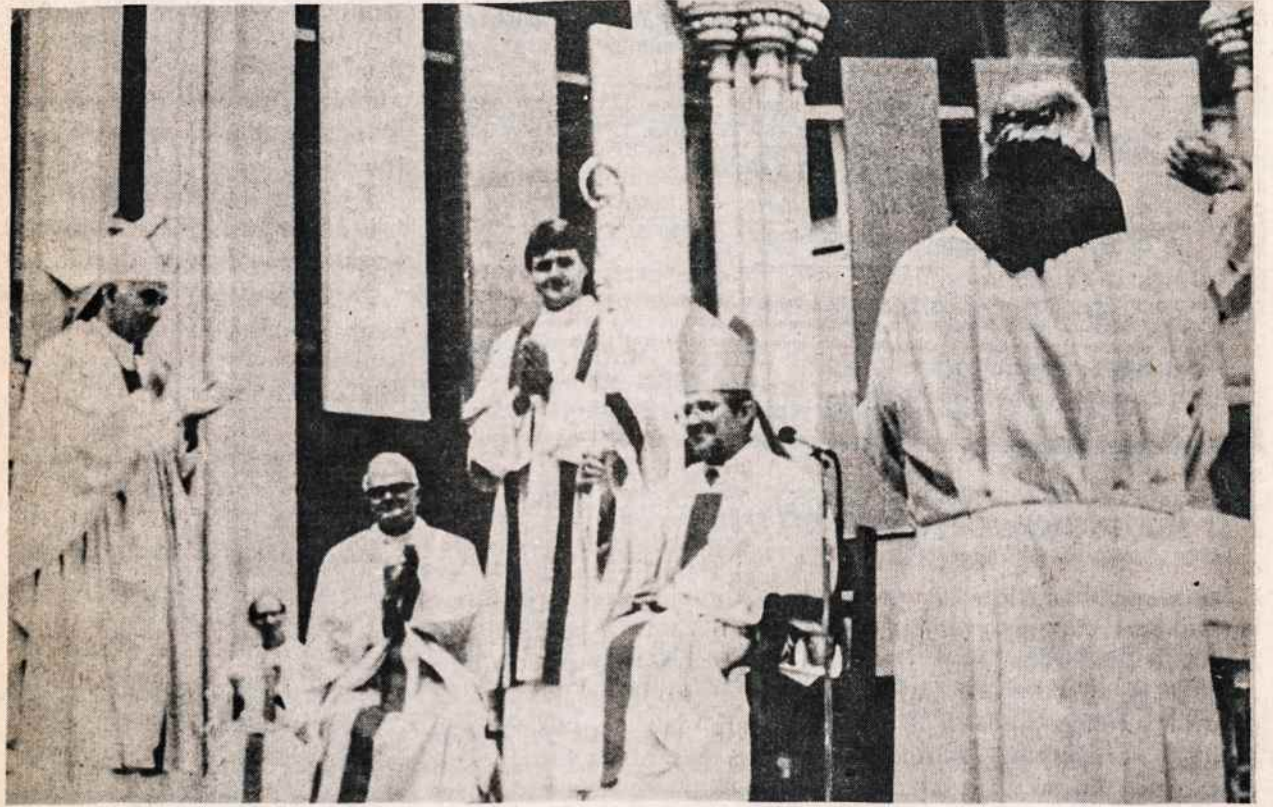
Grįžęs sustojo prie pulsto ir tarė gražų padėkos žodį. Dėkojo visiems, kurie susirinko į jo konsekraciją, ir baigė maldavimais, kad jis būtų geras ganytojas. Angliškai irgi padėkojo visiems vyskupam ir specialiai Portlando vyskupui, kuris daug trūkęs, parengiant šią konsekraciją.

Po to vėl pasijudino didžioji procesija. Pirmą išėjo kryžius, paskui vyskupai ir pranciškus. Sujudo ir didžiulė katedra.

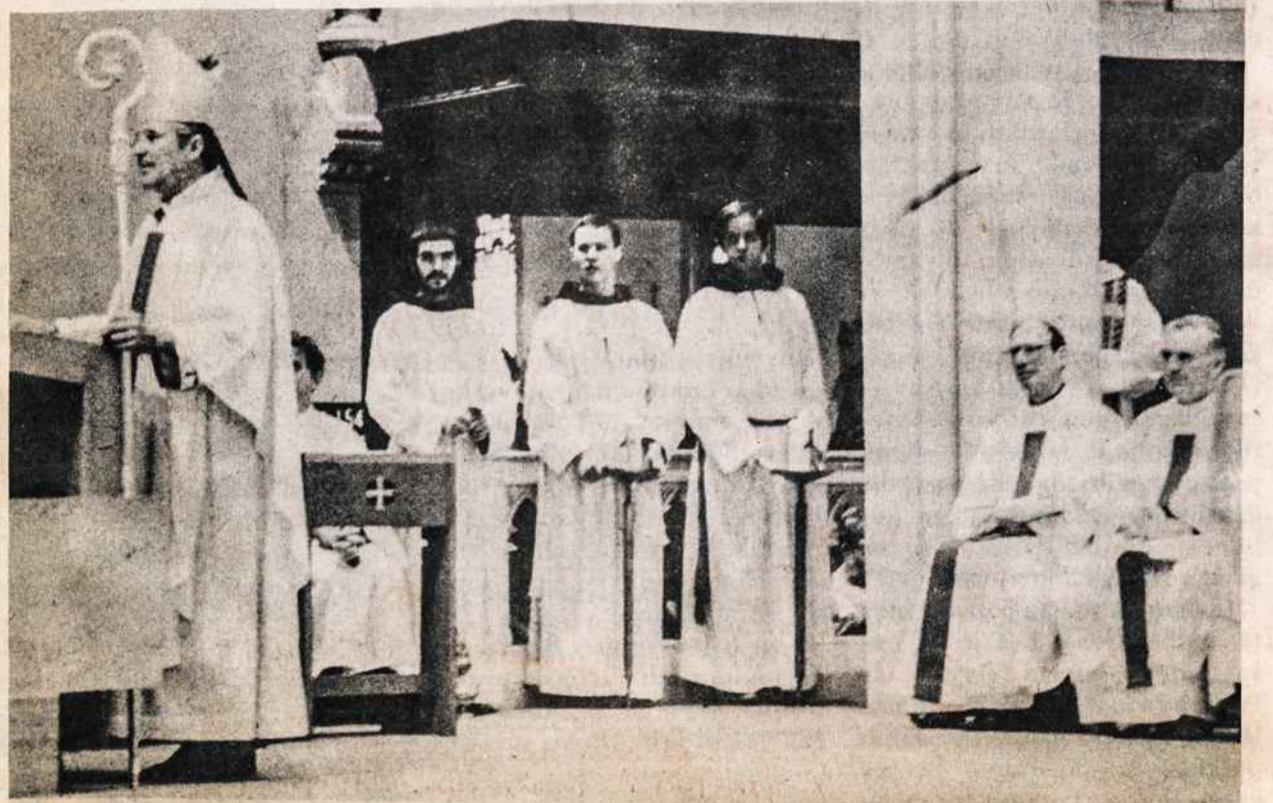
Prieš išeinant visus pakvietė pasisvečiuoti pranciškonų sodyboje Kennebunkporte.

Pamaldos užtruko daugiau nei dvi valandas.

Prieš pietus tą dieną gan stipriai lijo, bet prieš pat pamaldas išsigiedrijo. Ir po pamaldų visur švietė saulė. Švietė ir visų veidai, nes tai tikrai buvo didelė ir įspūdinga šventė.

Kosekravus naują vyskupą Paulių Baltakį, OFM, jis tuoj buvo pasodintas į vyskupiškąją kėdę kaip ganytojas. Visa katedra jam ploja, ploja ir pranciškus arkivyskupas Pio Laghi. Toliau matosi Portlando vyskupas Edward C. O'Leary, diakonas Edis Putrimas, Tėv. Jonas Bacevičius, OFM (atsukęs nugarą). Nuotr. L. Tamošaičio

Pasibaigus pamaldom, naujasis vyskupas Paulius Baltakis, OFM, visiem dėkoja už šių iškilmių surengimą ir atsilankymą. Nuotr. L. Tamošaičio

KALBA NAUJASIS VYSKUPAS

Vyskupo Pauliaus Antano Baltakio, OFM, žodis, pasakytas Portlando katedroje rugsėjo 14 iškilmingom konsekracijos mišiom pasibaigus. Jis kalbėjo angliškai ir lietuviškai.

The basic duties of a Bishop have not changed since the time of the Apostles. They are the same: to help Christ to grow to full stature in each and every Christian by exercising his triple ministry: teaching true doctrine, administering the Sacraments, and guiding gently but firmly.

But every age has its own particular needs and a Bishop must be able to read the signs of the times. I was deeply touched by one symbolic gift that was presented during the offertory procession, namely, a broken, disfigured crucifix. It symbolizes not only the situation of the persecuted Church in Lithuania, but it also reminds us how Christ is disfigured in many of his members throughout the world by false prophets, social injustices and merciless killing of millions of unborn babies — a practice protected by law and financed by taxpayers' money.

Today, in assuming the office of a Bishop, besides accepting the specific duties to care for the particular needs of our world-wide Lithuanian community, I make a pledge to devote the rest of my life to work closely with the Holy Father and all Catholic Bishops and priests for the restoration of a genuine image of Christ in every Christian.

And as I express my most sincere gratitude to our Holy Father, Pope John Paul II, to his representatives, Archbishop Pio Laghi, to Bishop O'Leary, to the Archbishops, Bishops, priests, Sisters, and to all of you, I

Sujudo, sukruoto visi. Mašinos ir autobusai ėmė risti didžiaisiais keliais į Kennebunkportą, į vienuolyno sodybą.

humbly ask for your continued prayers that all of us, entrusted by Christ with special responsibilities in his Church may be able to read the signs of the time and to respond to them wisely.

Now, I would like to say a few words to my countrymen in our native tongue.

Mieli Broliai, Sesės lietuviai, Tikrai yra malonu matyti Jūsų tiek daug suvažiuosiu iš arti

Vysk. Paulius Baltakis, OFM, konsekravęs vyskupą, katedroje sveikina su savo pažįstamais. Nuotr. L. Tamošaičio

(p.j.)

